

Knihá druhá

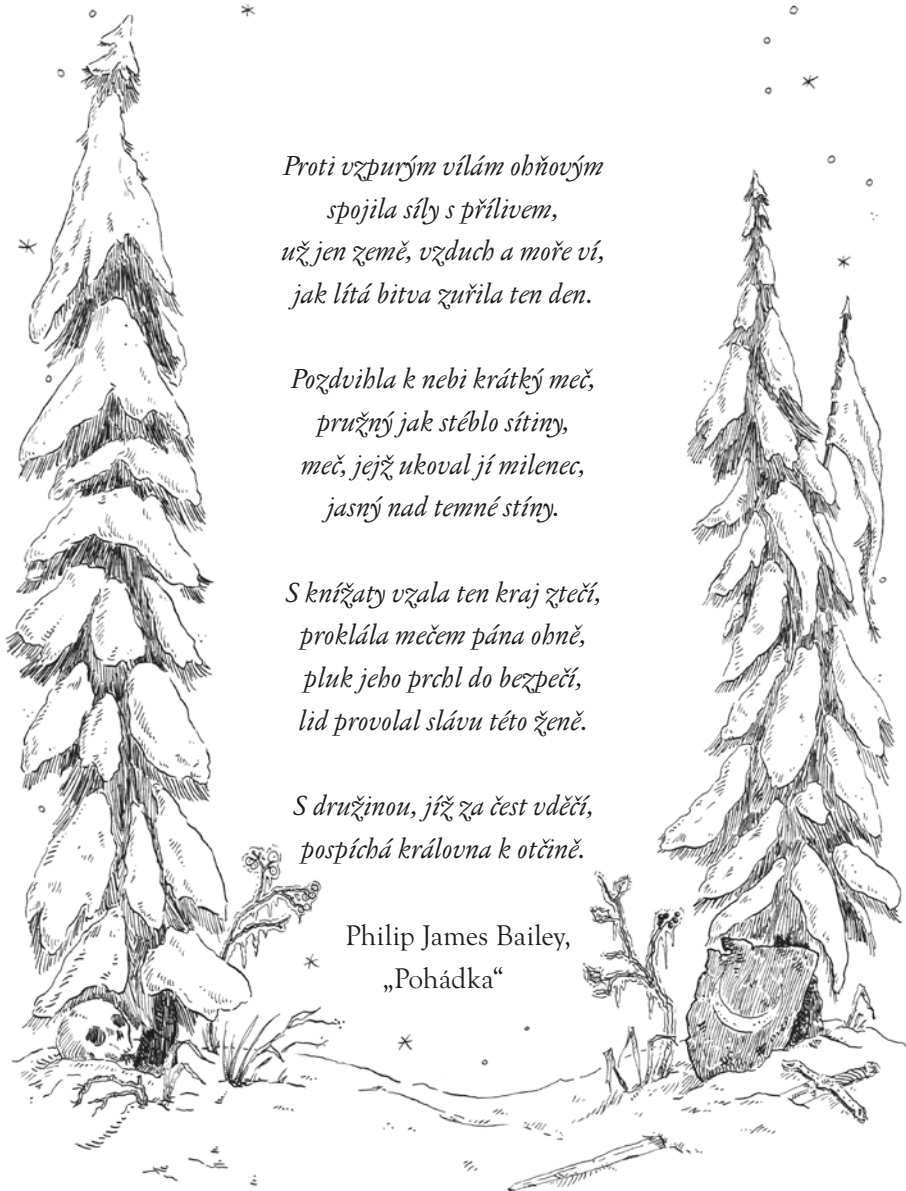
*Proti vzpurným vílám obřovým
spojila síly s přílivem,
už jen země, vzduch a moře ví,
jak lítá bitva zuřila ten den.*

*Pozdvihla k nebi krátký meč,
pružný jak stéblo sítiny,
meč, ježž ukoval jí milenec,
jasný nad temné stíny.*

*S knížaty vzala ten kraj ztečí,
proklála mečem pána obně,
pluk jeho prchl do bezpečí,
lid provolal slávu této ženě.*

*S družinou, jíž za čest vděčí,
pospíchá královna k otčině.*

Philip James Bailey,
„Pohádka“

KAPITOLA 17

Ležím na obrovské posteli Nejvyššího krále a krvácím na jeho přepychové pokrývce. Vše zastírá agonie. Břicho mi svírá ostrá, žhnoucí bolest a v hlavě mi buší kladiva.

Nade mnou se sklání Cardan. Kabát má přehozený přes křeslo opodál, jeho samet je nasáklý nějakou tmavou tekutinou. Bílé rukávy košile má vyhrnuté a mokrou žinkou mi otírá ruce. Smývá z nich krev.

Pokusím se promluvit, ale jako bych měla ústa zalitá medem. Opět se ponořím do husté temnoty.

Nevím, jak dlouho spím. Víím jen, že dlouho. Když se probudím, sužuje mě palčivá žízeň. Vyklopýtám z postele, nedokážu se zorientovat. V pokoji hoří několik svíc. V jejich světle pocho-

pím, že jsem stále v Cardanově ložnici, v jeho posteli, a že jsem sama.

Najdu džbánek s vodou a zvednu ho ke rtům. Se sklenicí se nemámáhám. Piju a jenom piju. Piju tak dlouho, dokud svou žízeň konečně neuhásím. Pak se svalím zpátky na matraci a pokouším se vzpomenout si na to, co se stalo. Vše mi připadá jako horečnatý sen.

Už nedokážu zůstat v posteli. Bez ohledu na bolest zamířím do koupelny. Vana je napuštěná, a když se dotknu hladiny, voda se pod mými prsty zatřpytí. Je pro mě nachystán i nočník, za což jsem v danou chvíli nesmírně vděčná.

Opatrně ze sebe svléknu šaty a vlezu si do vany. Drhnu si kůži nehty, abych z ní smyla špínu a zaschlou krev posledních několika dní. Pak si důkladně umyji obličej a vyždímám přebytečnou vodu z vlasů. Když vylezu ven, cítím se jako znovuzrozená.

Vrátím se do ložnice a přejdou k šatní skříni. Přelétnu pohledem po nekonečných řadách Cardanových svršků, které jsou natolik absurdní, že i kdyby mi nějakou náhodou padly, za nic na světě bych si je na sebe nevzala. Obléknu si obrovskou košili s nabíranými rukávy a přes ni jeho nejméně výstřední plášť – černý, vlněný, podšitý jelení kůží a olemovaný výšivkou drobných lístků. Zachumlám se do něj a vykročím na chodbu ke svým někdejšími komnatám.

Rytíři u dveří královny ložnice si všimnou mých bosých nohou a obnažených kotníků i způsobu, jakým se choulím do pláště. Nedokážu říct, co se jim mihne hlavou, ale rozhodně se nemím cítit zahanbeně. Připomenu si své nové společenské postave-

ni a jako Nejvyšší královna je usadím natolik pohrdavým pohledem, až odvrátí hlavy.

Když vstoupím do svých starých komnat, Vřesinka ke mně vyděšeně vzhledne. Sedí na pohovce s Doubkem a hrají spolu Uno.

„Jejda,“ utrousím.

„Ahoj,“ pozdraví mě Doubek nejistě.

„Co tady děláš?“ Trhne sebou. Hned svého příkrého přivítání zalituji. „Omlouvám se,“ pokusím se zmírnit dopad svých slov. Obejdu pohovku a sehnu se k němu, abych ho objala. „Jsem ráda, že tady jsi. Jenom mě to překvapilo.“ Už neřeknu, že mi to dělá starosti. A značně. Elfhamský dvůr je nebezpečným místem pro kohokoli, ale pro Doubka dvakrát tolik.

Opřu se mu čelem o zátylek a nadechnu se jeho vůně, v níž se mísí tóny jílů a borového jehličí. Tak voní můj malý bráška, který mě stiskne tak silně, až to zabolí, a jedním růžkem mi poškrábe tvář.

„Je tady i Vivi,“ oznámí a pustí mě. „A Taryn. A Heather.“

„Vážně?“ Na okamžik se na sebe významně podíváme. Doufala jsem, že se Heather k Vivi vrátí, ale že bude ještě někdy ochotná zavítat do Země víl, to mě víc než udivuje. Spíš jsem si myslela, že potrvá dlouhou dobu, než se s touto skutečností opět srovná a její rány se zahojí. „Kde jsou?“

„Jsou na večeři. S Nejvyšším králem,“ informuje mě Vřesinka. „Tehle s nimi nechtěl, tak mu nechali přinést jídlo sem.“ Svým typickým způsobem vyjadřování dává najevo nesouhlas. V jejich očích je Doubek malý rozmazlený spratek – vždyť kdo to kdy viděl, aby někdo odmítl pozvání do královské společnosti!